

De Zon.

Ik ben Shams, mijn naam betekent de zon, ik weet niet wat nog komen gaat maar ik wil zonnig in het leven staan. In 2011 ben ik geboren met mijn tweelingbroer. Hij heeft het niet gered, maar ik vocht om in leven te blijven. Er was een gat in mijn hart maar ik had geluk en de kracht om door te gaan. Mijn moeder was jong, maar heel lief. In 2012 kreeg ik twee lieve, maar ondeugende zusjes, Asel en Maram. Mijn moeders leven was te druk, zij was 18 jaar en alleen met drie kinderen, ze deed haar best maar het was een zware tijd want ik was ziek en vroeg veel aandacht. Mijn vader was weg, gevlucht voor de veiligheidsdienst, de situatie werd erger en mijn moeder besloot om ook te vluchten.

We zijn met de boot gevlucht naar Europa, het was donker en koud. Mijn moeder vroeg me om voor mijn zussen te zorgen als er wat met haar zou gebeuren, want er waren niet genoeg reddingsvesten beschikbaar. Ik was drie jaar en voelde een grote verantwoordelijkheid. Uiteindelijk kwam ik met mijn moeder en zussen naar Nederland, in een kamertje met een ander gezin. Het was een moeilijke start voor ons. Op de crèche spaarde ik mijn fruit dat ik kreeg voor mijn moeder en zussen, want ik wilde haar daarmee helpen.

Wij kregen uiteindelijk een kleine woning in Almere. Ik ben geopereerd aan mijn hartje en het ging daarna beter, maar het moest goed gecontroleerd blijven. Mijn vader kwam na wat omzwerving weer bij ons terug, maar dit ging niet goed, waarna hij weer vertrok.

Ik heb op school het Nederlands geleerd, wat een moeilijke taal. Ook mijn moeder moest opnieuw beginnen, want zij was bezig met ons alle drie, eerst een taalproject en de inburgering. Dan een HBO-schakeljaar en vervolgens een opleiding Aviation. Wij maakten, heel anders dan vroeger, gelukkig allemaal vrienden, praten met mensen en leerden veel. We wisten natuurlijk niet wat nog komen ging ....

Het is nu 2040 en ik ben kinderarts geworden, iets wat ik altijd al wilde. Mijn zussen zijn getrouwd. Asel werd advocaat en Maram werd docent dat was hun wens en ze wonen

in een andere stad, ze komen elk weekend op bezoek. Ze hebben echt mooie kinderen. Ik blijf met mijn moeder ik kan niet zonder haar ze gaf ons haar jeugd en ik waardeer dit. Ik werk in een kinderziekenhuis en mijn moeder werkt op Schiphol airport. Wij hadden het geluk om naar Nederland te mogen komen.....